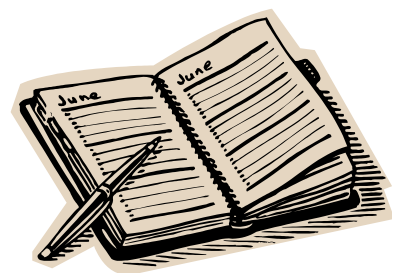

Dokumentation og Recovery

Inspirationshæfte for Borgere og Medarbejdere

Udarbejdet af Lea Pedersen, Udviklingsafdelingen Socialt Rehabiliteringscenter august 2012

Indholdsfortegnelse

Forord	2
Hvad menes der med dokumentation?.....	3
Antal informanter i undersøgelsen:	3
Metodevalg.....	3
Undersøgelsesspørgsmål	4
Opsamling/konklusion på undersøgelsen.....	5
Matrix Skema	5
Perspektivering	7
Bilag	8
Interviews	8

Forord

Hvorfor er dokumentation så vigtig? Hvem skal egentlig bruge alt den dokumentation? Recoveryprocesser og dokumentation! Hvem siger, at de to ting hører sammen? Kan dokumentation være en vigtig medspiller i den meget individuelle proces det er, at komme videre i sit liv, når man er ramt af psykiske problemstillinger? Er det ikke mere medarbejderne der har et behov for at dokumentere, det arbejde de laver i samarbejdet? Findes der i det hele taget erfaringer derude, der kan fortælle os om sammenhængen mellem dokumentation og Recoveryprocesser?

Disse spørgsmål stillede vi til hinanden i interessegruppen "forskning og dokumentation". Gruppen er en interessegruppe under Dansk Selskab For Psykosocial Rehabilitering. Selskabet afholder en gang årligt en konference for borgere og medarbejdere indenfor psykiatrien. Det overordnede tema og selskabets formål er at udbrede kendskabet til begrebet Recovery.

Interessegruppen blev dannet på sådan en konference i 2010 og har siden arbejdet med dokumentation, forskning og Recovery.

Vi har planer om, at afholde et kenderseminar hvor der er fokus på de erfaringer borgere og medarbejdere sammen har vedrørende dokumentation og Recovery.

Inden vi kunne afholde sådan et Seminar det følte vi, at vi blev nød til at undersøge, om der i det hele taget var sådanne erfaringer, der kunne bidrage til vores spørgsmål. Videre var der i gruppen antagelser og hypoteser om, at dokumentation var noget vigtigere og mere påskønnet for medarbejderne på de forskellige socialpsykiatriske tilbud, end det var for de borgere, der benyttede de forskellige tilbud. Disse antagelser og hypoteser skulle undersøges!

Det er til dels disse antagelser og hypoteser der danner grundlag for denne lille kvalitative undersøgelse vedrørende dokumentation og Recovery.

Jeg vil sige tusind tak til de medarbejdere og beboere der har bidraget til undersøgelsen. I har gjort en verden til forskel!

Hvad menes der med dokumentation?

Dokumentation kan være handle – og statusoplæg, den personlige arbejdsbog, KABOGA ,private dagbøger, pædagogiske handleplaner socialfaglige arbejdsbøger så som *"Menneskelig opblomstring"* eller PCP og journaler fra hospitalspsykiatrien.

Antal informanter i undersøgelsen:

I den kvalitative undersøgelse har der medvirket 12 borgere og 5 medarbejdere tilknytte Birkevungen.

Kontekster	Gennemført antal interviews
Borgere og medarbejdere sammen	3
Borgere og medarbejder sammen på afdeling	2
Borgere selv – hovedsagelig i eget hjem	4

Metodevalg

Undersøgelsen tager udgangspunkt i den kvalitative metode. Undersøgelsens formål, at få viden omkring dokumentation og Recovery, er i gruppens optik så komplekse og individuelle, at de ikke kunne afdækkes i et kvantitativt spørgeskema. Vi ville ikke få alle de nuancer med, som er afgørende for den enkelte informant i undersøgelsen. Der er afholdt gruppeinterviews med borgere og medarbejdere samlet på diverse afdelinger og der er afholdt en del interviews i borgernes eget hjem. Ved disse interviews var der ingen medarbejdere til stede. Der er ligeledes 2 interviews som har fundet sted i udviklingsafdelingen. Der er altså afholdt interview i forskellige kontekster som

ovenstående skema viser men alle med de samme undersøgelsesspørgsmål i centrum. Undersøgelsesspørgsmålene har alle en udforskende karakter hvor interessen er for sammenhænge, virkninger, årsager og betydninger.

Der er udarbejdet en undersøgelsesplan som har fungeret som grundlag og udgangspunkt for de mange interviews. Undersøgelsesplanen har ligeså fungeret som interviewguide hvor de tre hoved spørgsmål har været de dominerende. Undersøgelsesspørgsmålene har taget udgangspunkt i de beskrevne hypoteser i undersøgelsesplanen. Undervejs i de forskellige interviews er der stillet undrende, åbne og nysgerrige spørgsmål til de svar som interviewer mente skulle bredes ud.

Som beskrevet i undersøgelsesplanen er de kvalitative data blevet optaget på bånd. Derefter er der skriftligt samlet op på interviewene. Der er ikke foregået en 100 % transskription men hovedtemaerne er blevet beskrevet i forhold til undersøgelsesspørgsmålene.

Alle medarbejdere og borgere har herefter læst materialet og godkendt dette. Det er dette materiale der danner grundlag for denne analyse, konklusion og videre spørgsmål og overvejelser i forhold til dokumentation og Recovery.

Undersøgelsesspørgsmål

Samtlige interviews er indledt med de samme undersøgelsesspørgsmål:

- *"Hvilke eksempler har du/i på at dokumentation i forhold til den individuelle Recoveryproces bliver relevant, betyder det noget, hvordan mærkes det?" – "hvilke erfaringer findes der på dette område?"*
- *"Hvis nej – hvad handler det så om?"*
- *"Hvilke eksempler har i på at dokumentationen i forhold til den individuelle Recovery proces er irrelevant for både beboere og medarbejder?"*

Opsamling/konklusion på undersøgelsen

Jeg har valgt at samle de mest entydige svar og konklusioner i et matrix skema. Dette dels for at synliggøre konklusionerne på en overskuelig måde men også for at svare på de hypoteser og antagelser, der ligger til grund for selve undersøgelsen.

Som læser ville det dog ikke give et komplet og fuldstændig billede af undersøgelsen og svarene herpå, hvis ikke at man læser de forskellige interviews. Videre er der ligeledes meget individuelle inspirerende og spændende nuancer i de forskellige interviews som bidrager til helhedsforståelsen af undersøgelsen. Derfor er alle interviews samlet i dette inspirationshæfte som bilag.

Jeg vil ønske dig god læselyst.

Matrix Skema

Undersøgelsesspørgsmål:

Hvordan er og bliver dokumentation relevant i forhold til den individuelle Recovery proces for både beboer og medarbejdere – og hvilke erfaringer findes der på dette område?

Hypoteser	Datakilde: Interviews
Medarbejdere kan se mere mening med dokumentation end borgere tilknyttet psykiatrien	Samtlige medarbejdere kan se mening med dokumentation og mener, at det påvirker den individuelle Recovery proces. En enkelt medarbejder udtrykker " jeg kunne ikke forstille mig en verden uden dokumentation" Begreber som går igen er medindflydelse, empowerment, tryghed, sikkerhed og deltagelse. Denne holdning deler hovedvægten af borgerne tilknyttet Birkevungen. En del af borgerne bruger status og handleplaner til at sikre sig at målene bliver opfyldt. Videre kan de bruge disse til at se de fremskridt der er sket i hver deres individuelle Recovery proces. Der er ikke noget i denne undersøgelse der kan understøtte tesen om. At dokumentation er mere meningsfyldt for

	medarbejderne end for borgerne tilknyttet Birkevungen.
Borgere tilknyttet socialpsykiatrien tillægger ikke dokumentation stor betydning I forhold til deres Recovery proces – det er mere et nødvendigt onde	<p>Med tre undtagelser mener alle borgere tilknyttet Birkevungen, at dokumentation er relevant i forhold til deres Recoveryproces, Status, handleplaner og dagbøger samt kalendere er de redskaber som der fylder mest i de gennemførte interviews. Mange af de interviewede benytter deres handleplaner og statusoplæg aktiv som et redskab i deres individuelle Recovery proces. Der er flere der nævner dagbog eller kalender som en form for dokumentation som de aktivt anvender i Recovery processen. Det er vigtigt, at det er nærværende og at man har haft indflydelse. Der er mange andre nævneværdige faktorer der kan gøre sig gældende men disse er meget individuelle og vil være illustreret i de personlige interviews.</p> <p>2 borgere tilknyttet Birkevungen beskriver at den dokumentation der er eksisterende fra behandlingspsykiatrien direkte har haft en negativ effekt på deres Recovery proces. Det var svært at forstå det skrevne og tonen var nedladende.</p>
Findes der i det hele tager erfaringer på dette område??	Ja der findes mange spændende og lærerige erfaringer vedrørende dokumentation og Recovery

Samlet konklusion:

Der findes mange spændende, lærerige og interessante erfaringer når det gælder dokumentation og Recovery processer. De to hypoteser som indikerer, at borgerne tilknyttet psykiatrien ikke ser mening med dokumentation som en aktiv medspiller i Recovery processen er gjort til skamme gennem disse interviews. Det handler derimod om ejerskab, indflydelse og individuelle metoder der benyttes i denne proces.

Perspektivering

Undersøgelsen og dennes konklusion åbner op for mange nye og spændende spørgsmål vedrørende Recovery og dokumentation. Vi står overfor nu at skulle implementere et nyt dokumentations system nemlig BOSTED. Dette bliver et nyt arbejdsredskab for myndighed, medarbejdere og borgere. I dette system skal der dokumenteres og udarbejdes handleplaner. Kunne vi bruge nogle af de statements der er kommet frem i denne undersøgelse til at overveje hvilke fremtidige faglige udfordringer fremtiden kunne bringe? - og til dels også til at overveje, hvordan vi kan tilgodese borgernes erfaringer med dokumentation og Recovery?

- Hvordan tilgodeser vi de meget individuelle redskaber som borgerne anvender i forhold til dokumentation?
- Hvordan kan BOSTED blive meningsfuldt og nærværende for den enkelte?
- Hvordan sikrer vi ejerskab og empowerment?
- Hvad sker der med medarbejders og myndigheds evne til at være uforbeholden, nysgerrig og undrende overfor den enkelte borger, når vi nu får et fælles redskab hvor vi "bare" kan gå ind at læse. En journal kan vi trods alt lade være at læse?
- Hvad er vigtigt at dokumentere?
- Hvilke krav stiller det til fagligheden og det tværfaglige samarbejde med myndighed?
- Hvilke kompetencer og krav stiller det nu til borgerne der benytter vores forskellige tilbud?
- Kommer BOSTED til at ændre og "pille" ved ansvaret og ejerskabet af dokumentationen?

Bilag

Interviews

Interview med borger tilknyttet Slusen vedrørende dokumentation og Recovery

- *Dokumentation har gjort en forskel for mig. Jeg kan altid gå tilbage og se hvad er det lige vi har snakket om hvad er det blevet aftalt? Det har hjulpet mig utrolig meget. Så kan jeg også se, hvad gjorde vi dengang, for at jeg kunne få det bedre. Også hvis nogle medarbejdere siger " det der har vi da aldrig snakket om" så kan vi bare se i mine papirer om vi har eller ej.*
- *Jeg skriver ikke selv mine statusoplæg. Jeg fortæller min kontaktperson hvad der skal stå og så skriver hun. Jeg sætter også dagsorden for, hvad vi skal snakke om den dag.*
- *Hvis vi ikke har dokumentation kan vi jo sige alt mulig om hinanden. Jeg kunne for eksempel sige, at vi ikke har arbejdet med andet end at se tv og ryge smøger.*
- *Jeg har også skiftet sagsbehandler så mange gange og dokumentationen gør, at jeg selv kan tjekke, om der er noget der skal tjekkes op på.*
- *Det er på en måde også en sikring for, at jeg får det jeg har brug for. Jeg er mest tryk ved, at der er noget dokumentation.*
- *Dokumentation gør, at jeg kan se hvad vi har gjort ved forskellige problematikker. Det kan man godt have brug for at vide engang i mellem.*
- *De kan jo også bare gå bag min ryg hvis der ikke ligger nogen form for dokumentation så derfor er det også lige meget for borgernes skyld, at der bliver dokumenteret og ikke bare for medarbejdere og sagsbehandlere.*

- *Nogen gange har dokumentation virket negativt hvis der står noget jeg ikke kan genkende så tænker jeg, at de måske har snakket bag min ryg.*
- *Jeg har haft svært ved at læse de ting der blev skrevet i kardex mens jeg var indlagt. Jeg kunne slet ikke genkende de ting der stod. Jeg følte slet ikke, at det var mig. Jeg vil under ingen omstændigheder læse noget fra den tid jeg har været indlagt. Jeg tror, at jeg kunne gå helt ned på det. De fortalte mig jo hele tiden at jeg var en mæg eller snot tøs til stuegang – og at jeg skulle til at tage mig sammen. Jeg følte mig straffet for, at have det skidt.*
- *En anden form for dokumentation jeg anvender, er positive kort. Hvis jeg for eksempel føler mig dårlig som person eller har lyst til at hoppe ud foran toget så kan jeg læse på de kort, at jeg faktisk er en god ven og jeg har mennesker, der holder af mig. Nogen gange virker det ikke for så har jeg fået dem for sent frem. Som regel virker de dog. Jeg har selv formuleret kortene sammen med min kontaktperson. Det er ikke noget personalet skal fortælle, hvad der skal stå på det kort og det skal gøres, når man har det godt.*

Interview på en afdeling, Birkevungen

- *Jeg synes ikke det er rart at læse dokumentationen. Jeg føler tit, at jeg bliver talt ned til. Jeg kan godt være bange for at sige hvordan jeg har det med det. Det hænger nok sammen med at jeg er autoritetstro.*
- *Dokumentation fra min læge er vigtig, men der snakker vi ikke om det psykiske, det gjorde vi godt nok den anden dag og der fik jeg øjnene op for noget.*
- *Dokumentationen handler jo bare om hvordan medarbejderne ser tingene.*
- *Jeg kan ikke huske hvad der står i mine papirer.*

Medarbejdere:

- *Dokumentation er vigtig sådan at vi sikrer, at borgerne bliver hørt. Det holder ikke med mundtlige aftaler.*
- *Vi har brug for at dokumentere vores arbejde og jeg kunne ikke forestille mig en dokumentations fri verden.*

Interview med borger tilknyttet Slusen og Birkevungen samt stemmehøregruppe

- *I forhold til stemmehøregruppen har det været godt at få skrevet noget ned sådan at det kommer ud af hovedet. Jeg bruger meget min kalender til at skrive stikord ned " hvordan har jeg det lige i dag?" " hvordan er situationen i dag?" Hvordan opstod det lige, hvis der kommer lidt stemmer?" " og hvad gjorde jeg i den situation?". Det er stikord til mig selv. Det er min egen dokumentation som er vigtig for mig. Alle skemaerne i bogen har ikke været det vigtigste, men mine egne notater er det vigtigste. Gruppen og hele processen har faktisk gjort, at jeg næsten ingen stemmer har i dag. Jeg skriver i min kalender hvis der lige kommer lidt og så går det igen. Jeg har meget gavn af at skrive i min kalender. Det er vigtigt at få skrevet ting ned så de bliver fjernet fra hovedet.*
- *Da jeg skulle søge min pension var der jo en masse med handleplaner osv. Disse er udfærdiget af kommunen og Reva. Jeg har ikke haft indflydelse på den dokumentation. Det er mere hvad de observerer der fremgår af de papirer. De har været ok da jo gerne ville have min pension. Disse papirer har ikke været en hjælp i forhold til min proces med at komme mig men indirekte har de jo, da jeg fik min pension – det var rart selvom det var/er svært at acceptere, at være væk fra arbejdsmarkedet.*
- *Det er meget overfladisk for mig at læse det andre har skrevet om mig. Jeg ved jo godt hvordan jeg har det og hvordan min situation er, det er*

bare noget der følger med. Jeg har selvfølgelig gemt alle de der papirer men det er ikke noget jeg bruger til noget.

- Det er udfærdiget en handleplan i forbindelse med min tilknytning til Slusen. Den er udarbejdet af min rådgiver og støttekontaktpersoner. Jeg har haft indflydelse sådan, at de har skrevet det jeg har sagt og også godkendt denne. Den handleplan betyder ikke andet for mig end at jeg nu har fået bevilliget et halvt år mere i en Sluse lejlighed. Der står ikke noget om hvordan vi arbejder mod mål i handleplanen. Der er ikke nogen dokumentation for hvordan vi arbejder i hverdagen med de forskellige ting. Det er ikke nødvendigt for mig at have dette på papir. Det kan godt blive for meget og for privat alt det der skal skrives ned i en kommunal handleplan, det kan godt gå over min grænse. Også fordi at man skal gå helt tilbage hver gang – det gør mig i dårligt humør bagefter – systemet kan da bare gå ind og læse det der er beskrevet. Hvorfor skal jeg tilbage og samle op igen og igen ??*
- Jeg ville ønske at jeg havde haft noget dokumentation da jeg havde det allerværst. Noget på papir - igen det der med at få det væk fra hovedet. Der kunne være beskrevet " hvad sker der med mig" "Hvad skal der ske fremover?" "Hvad planer er der med mig og hvad gør vi nu?" Det kunne være rigtig rart ved for eksempel indlæggelser, at der var en plan som jeg selv havde haft indflydelse på, noget jeg kunne stå inde for, noget jeg kunne sætte min underskrift på. Det er ikke sikkert at jeg kunne være med i selve udfærdigelsen, men tage stilling det ville jeg sagtens kunne.*

Medarbejder fra Slusen og tovholder stemmehøregruppen.

- Jeg har ikke dokumenteret noget specifikt fra selve stemmehøregrupperne. Jeg har ikke lavet nogen præciseret dokumentation. Jeg har selvfølgelig lavet handleplaner sammen med beboere da jeg var kontaktperson for dem og de var deltagere i stemmehøregruppen.*

- *Der er skemaer som medlemmerne i gruppen skal udfylde og det er selvfølgelig en slags dokumentation. Stemmerne får navn osv. Dokumentationen bliver en del af en proces med at komme sig når vi arbejder os gennem bogen som vi jo anvender.*
- *Myndighed kræver dokumentation – det skal jo være der men nogen gange kunne det faktisk være sjovt at gå i kælderen med en beboer der har været her i mange år og kigge alle de gamle statusoplæg og handle planer. Der ville man jo kunne se hvor meget der virkelig er sket gennem alle de år.*
- *Qua alle de nye tiltag og Masterplanen, afvikling og udvikling indenfor socialpsykiatrien og af Birkevungen, tror jeg det er nødvendigt at vi dokumenterer " hvad er det vi gør"*
- *Vi har personlige arbejdsredskaber og socialfaglige metoder der fordrer dokumentation og vi beskriver jo "resultater" og Mestringsstrategier ned i status og handleplaner – det må jo igen blive en del af en proces med at komme sig.*

Interview på afdeling på Birkevungen med 2 borgere og en medarbejder.

- *Jeg ved ikke engang hvad der står i mine papirer. Jeg læser ikke mine papirer, det betyder ikke noget, jeg smider det ud. Jeg gider ikke at, have det liggende, det er vigtigt at det bliver skrevet ned men jeg bruger det ikke, lægen skal skrive journaler.*
- *Godt med definerede mål i handleplane og status så vi har enighed. Dette er svært uden dokumentation, personalet har måske en ide ikke sikkert jeg er enig. Dokumentation skal ligeså bruges til at kigge tilbage på det der er opnået. Jeg definerer selv mine papirer, men det er vigtigt med fælles konkrete dokumenterede mål. Jeg oplever dokumentation*

som noget positivt. Det er vigtig at huske med dokumentation ikke at lade sig definere af gamle journaler. Måske det ville være en god ide at fortsætte med at beskrive og evaluere selvom jeg ikke er i "systemet mere"

- *Man skal bruge sine journaler til at få opfyldt sine rettigheder. Bede om aktindsigt før jeg kunne læse mine syge journal da kommunen betalte for den. Det vigtigste er hvor meget man selv deltager i dokumentationen i forhold til Recovery.*
- *Jeg har en negativ erfaring med manglende dokumentation på jobcenter. De havde mistet alt dokumentation der lagde fra 15 forskellige sagsbehandlere på jobcenteret siden 2006. Det gør, at jeg bliver sur. Jeg skulle selv ud at finde gamle handleplaner og data vedrørende aktivering og selv aflevere. Dette præger samarbejdet i en negativ retning. Jeg har helt mistet tillid.*

Medarbejder

- *Dokumentation kan være med til at sikre empowerment. Der er ingen Recovery uden empowerment, beboere skal selv være med. Jeg synes, at vi har gode erfaringer med dette. Vi opfordrer meget til selv at skulle kommunikere med myndighed ud fra selvbestemmelse princippet da det skaber empowerment og Recovery. Jeg oplever for tit fra behandlingspsykiatrien at medarbejdere skriver det, de tror de ved om beboeren. Derved er der risiko for, at man kan miste muligheden for at starte på en frisk da alt skal dokumenteres helt fra ungdommen. Jeg mener at man kan fastholde nogen i en gammel rolle. Godt med konkrete beskrivelser. Der skal være bevidsthed om hvad vi skal bruge dokumentationen til. Man skal synliggøre dokumentation, være åben om dokumentationen. Jeg kunne godt ønske mig mere dialog omkring den dokumentation der eksisterer i de forskellige kontekster inden for*

psykiatrien generelt. Vi skal ligeså være opmærksom på magtforholdet vedrørende dokumentation da der er nogle der er blevet invalideret af systemet og bare lade tingene ske.

Interview med borger tilknyttet slusen

- *Dokumentation er vigtigt for mig til statusmøder og lignende. Jeg er jo vildt nervøs, så det er godt der er skrevet noget ned. Det er godt at der er nogle helt specifikke mål for altså efter en måned kan man jo nemt komme i tanke om alt mulig andet. Jeg glemmer ellers hurtigt hvad det egentlig er jeg arbejder med. Dokumentationen gør, at man lige bliver mindet om det.*
- *Jeg arbejder også efter en mestringsstrategi som jeg fik efter endt misbrugsbehandling. Der står hvad der godt for mig, altså plus og minus også hvad der ikke er godt for mig. Det er skrevet ned og lamineret. Jeg kan godt glemme at bruge den, hvis den bliver lagt i en bunke, men hvis jeg bliver mindet om det, bruger jeg det. Jeg bruger også whiteboard til at strukturere dagen. Det bedste ville være billeder. Jeg er et billede menneske. Hvis der for eksempel står guitar ja så tænker jeg "nå guitar" men hvis der er et billede tænker jeg "åh jeg skal øve guitar"*
- *Dokumentation, ugeplaner og pictogrammer gør også, at jeg kan blive mindet om de gode ting i stedet for at sidde og falde i et sort hul. For eksempel skal jeg til badminton i morgen.*
- *Jeg skriver selv mine statusoplæg. Jeg skriver de ting der er vigtige for mig at snakke om og hvilke ting der skal arbejdes med fremover. Processen i at skrive de oplæg kan være svær, da der kommer ting frem som man måske ikke lige har lyst til at kigge på. Hver tredje måned har vi status møde og der bliver jeg tvunget til at se på de ting, som jeg har svært ved. Jeg bliver jo holdt op på de ting der står i oplægget til møderne. De møder gør mig nervøs for vil de nu stoppe det hele, men hører jo om besparelser hele tiden.*

- *Jeg har også lavet en kontrakt med mig selv som jeg har skrevet ned. Jeg må ikke tage hjem til de gamle kun hver tredje uge og kun af to dage. Jeg må ikke ryge hash, jeg skal bede om hjælp og starte med at ringe til Slusen. Men det er rigtigt svært især det der med at bede andre om hjælp. Så er det bedre bare at have det ringe, det er jo en ting man er vant til. Hvis jeg ikke havde dette skrevet ned i en kontrakt så ville det flyde, så ville jeg bare ringe til Slusen og sige, at nu tager jeg ud til de gamle. Når jeg skriver det ned til mig selv så er det ikke andre der siger det, så er det mig selv. Jeg tager ansvar for mit eget liv.*
- *Jeg har det godt, er glad for at kunne klare mig selv og bo i den her lejlighed.*

Interview med borger tilknyttet Slusen

- *I forhold til stemmhøregruppen har jeg ikke skrevet noget ned. Det er det der er lidt specielt med mig – jeg kan have det hele i hovedet. Jeg er ret god til at huske.*
- *Jeg synes at det er ok med Handle – og statusplaner. Jeg kan ikke se hvorfor de ikke skulle være der. Der er en måde hvorpå jeg er fri for at bruge en halv time af mødet til at sidde og fortælle hvordan det går, så kan man lave oplægget og hun kan læse det inden mødet og sætte sig ind i det. Jeg har lært at fortælle om tingene men hvis der er noget jeg glemmer så står det altid i status oplægget.*
- *Jeg bestemmer hvad der skal stå i oplægget men kontaktperson skriver, jeg godkender og retter hvis der er noget der er forkert.*
- *Der er også den fordel at man får tingene sagt så alle forstår det når det er skrevet ned. Hvis du siger det selv kan det godt være, at der er nogen der skal have en hel del forklaring, det skal de ikke hvis det er skrevet ned. Man kan forklare i en forkert rækkefølge, men når det er skrevet ned kan man jo se, at det her egentlig godt kunne formuleres anderledes*

og så skriver du jo det bare om. Det kan du jo ikke når du bare taler, derfor synes jeg det at skrive ned er det allerbedste. Jeg bryder mig ikke om at sidde og forklare en hel masse også kan man risikere at skulle det en gang mere.

- Mens jeg var i Viborg blev der skrevet sådan nogle læge journaler og de var faktisk røv syge. Man fattede jo ikke en skid af det der stod der. Lægerne der oppe skrev det jo i deres eget sprog og det var total kedeligt. De skrev også noget kardex på selve afdelingen men det var næsten det samme. De skrev stikord så man skulle hele tiden spørge "hvorforskriver i det?" Derfor gider jeg heller ikke mere se de læge journaler – jeg forstår dem simpelthen ikke, især når det er overlæger så er det da helt tosset!*
- Den handleplan socialrådgiveren laver mener jeg ikke har noget at gøre med mig. Det er mere for at de der arbejder her kan se hvordan hun har opfattet tingene. Medarbejderne skriver så en handleplan sammen med mig, ud fra det der står i den anden – og den er vigtigere end den socialrådgiveren laver. Det er underligt at læse den beskrivelse af mig. Jeg ved ikke hvorfor, det skal være på den måde.*
- Jeg har arbejdet med KABOGA men jeg kan ikke huske hvad den er blevet brugt til. Det var hvordan jeg så på tingene, men der var meget af det jeg ikke forstod. Jeg vil måske bedre have kunnet forstå det i dag. Vi gennemgik et stk. papir af gangen over tre gange men jeg var helt færdig til sidst. Måske var det lidt for tidlig i mit forløb. Det er landet nogle ting nu som der ikke var dengang.*
- Dokumentation gavner både beboerne og medarbejderne. Medarbejderne kan få deres hukommelse frisket op ☺ nogle gange går de altså hen og glemmer tingene og så må jeg forklare - hvis det ikke står i den sidste handleplan. For beboerne er det godt hvis man kun har statusmøde en gang om året. Her tænker jeg igen på hukommelsen. Der er mange psykisk syge der virkelig har en dårlig hukommelse.*

Interview vedrørende dokumentation og Recovery på afdeling 2.C

- *Jeg bruger min handleplan som en motivationsfaktor i forhold til mine mål.*
- *Jeg ville gerne haft meget mere indflydelse på mine handleplaner og statusoplæg end jeg havde i Slusen. Jeg syntes, at det var for lidt jeg selv bestemte for at kunne få et ejerskab af dokumenterne. Jeg ville gerne have været sat mere ind i det, have vidst noget mere ik. Jeg syntes, at jeg har været lidt lost i det. Min mening skulle være meget mere med i statusoplægget.*
- *Jeg har prøvet at bruge den lilla arbejdsbog " menneskelig opblomstring" men den kunne jeg altså ikke rigtig forstå så vi gik over til at arbejde med livshistorie, men det blev vi aldrig færdige med.*
- *Jeg har savnet noget dokumentation der sagde noget om hvordan min rådgiver for eksempel så mig, noget der fortalte mig hvad jeg lige laver her? Og hvad er det egentlig jeg skal arbejde med? Jeg vil gerne det hele og det kan nemt rode rundt i mit hoved. Jeg skal have hjælp til at få det gjort enkelt og struktureret samt få det ned på papiret – det har jeg brug for ellers kan jeg ikke holde fast. Det skal så tages op måske efter en måned.*
- *Det er godt nok at der er noget dokumentation men jeg kan ikke svare på hvordan det er godt.*
- *Det er godt at lave handleplaner sammen med personalet, det kan fortælle noget om hvor jeg for eksempel skal bo henne efter min tid på Birkevangen, hvad er målet i fremtiden.*
- *Jeg har brugt min kalender i en lang periode, det er jeg desværre holdt op med, der kunne jeg se tilbage og se at det ikke alt var helt sort. Måske jeg skulle gå i gang med det igen for det var egentlig ret godt for mig.*

Medarbejdere

- *Handleplanerne fra rådgiverne er et godt udgangspunkt, men der skal næsten altid udfærdiges nye i samarbejdet med beboeren.*
- *Jeg havde engang en handleplan hvor der stod noget om at tage bad. Der tænker jeg, at det må være op til hver enkelt hvilken hygiejne, sådan noget i en handleplan er overflødig.*

Interview med Borger tilknyttet Slusen vedrørende dokumentation og Recovery

- *Dokumentation har betydning for mig for jeg kan altid gå tilbage og se hvad jeg har arbejdet med. Det er faktisk rart at se hvor vidt man er kommet. Så kan man bedre påskønne det man har nu i forhold til før. Det betyder så også at man bliver mere motiveret for at komme videre, fordi at man kan se, at der sker noget. Hvis jeg har nogle nedture kan jeg også altid gå tilbage og se hvad jeg gjorde for at komme videre – altså hvad er det vi har aftalt sammen at jeg kan gøre? Min kontaktperson skal lige minde mig om det, jeg er ikke altid så god til at gøre det af mig selv.*
- *Jeg er selv med til at udfærdige handleplaner og statusoplæg.*
- *Jeg har det bedst med at der er struktur på tingene, jeg har det nemmere med at komme i gang når der er struktur på tingene. Hvis strukturen er dokumenteret i et ugeskema kan det gøre mig irriteret, hvis jeg ikke overholder det, på den anden side hvis der slet ikke er noget skrevet ned, så sker der jo slet ingen ting. Jeg vælger at have et ugeskema hængende på køleskabet. Det giver mig faktisk lidt ro at have den hængende alligevel.*
- *På et tidspunkt udarbejdede jeg en personlig arbejdsbog men det er godt nok lang tid siden, at jeg har haft den fremme. Den virkede i en periode. Den kunne få mig i gang med tingene, jeg kunne se at der var en vej ud. Processen med selve udarbejdelsen var måske det vigtigste. Måske jeg*

skulle prøve at finde den frem igen og se hvor meget videre jeg er kommet.

- Der har også været noget andet dokumentation, der hvor jeg skulle skrive ned hvornår jeg var angst, altså sætte score på efter løb og efter nada. Vi fandt ud af at det var efter løb jeg havde mindst angst. Men også dokumentation hvor jeg skrev ned hver dag hvordan jeg havde det med angsten generelt. Jeg skulle give angsten en vurdering ud fra en skala.*
- Jeg har også prøvet den form for dokumentation mens jeg har været indlagt, men der vidste jeg ikke hvor stort et problem jeg havde med angst. Men der var heller ikke nogen der kiggede på det. Så der følte jeg sådan lidt, at det var spildt arbejde.*
- Dokumentation er mest for borgernes skyld – ikke bare medarbejderne. Man kan godt have svært ved at se nogle gange hvad der kan hjælpe. Så kommer der nogen ude fra og siger ” vi har det her tilbud til dig” Hvis tilbuddet og indholdet deri er skrevet ned kan jeg bedre huske det.*
- Handleplaner og statusoplæg, ja der er jeg lidt i tvivl om det udelukkende er for borgers skyld – det burde det være. Medarbejderne vil jo gerne kunne se og dokumentere effekten af deres arbejde. Jeg får også demonstreret at jeg er kommet videre tit kan man jo ikke se skoven for bare træer. På den måde får det også betydning for mig.*
- Jeg bruger også at skrive ned i min papir kalender hvis jeg for eksempel har været ovre at træne selv eller har været af sted med bandet, så kan jeg altid gå tilbage og se på det der har gået godt. Jeg skriver ikke hver dag men ved gode begivenheder – jeg skriver kun de positive ting ned.*